

Planten als concurrent

Hoe is het om samen te leven met een hovenier?

Veel hoveniers gaan voor dag en dauw de deur uit om pas laat weer thuis te komen. Ze draaien vaak veel uren, ook in de avonden en weekenden. Maar wat vindt het thuisfront daar eigenlijk van? Voelt de partner van een groenwerker zich soms ook automatisch een groene weduwe/weduwenaar? Annet Everts, Jamy Gorter en Niko Sinnige doen hun verhaal.

Auteur: Mélusine Janssen

Annet Everts is de vrouw van Bennie Everts van Hoveniersbedrijf Everts in Gasselternijveen. Ze leerde hem in 1981 kennen omdat ze naast hem kwam te wonen. In 1986 trouwden ze; ze hebben drie kinderen.

‘Mijn moeder en ik hadden destijds samen een bloemenwinkel aan huis in Gasselternijveen. Bennie werkte bij de agrarische bedrijfsverzorging – wat tegenwoordig AB Oost heet – en had verstand van het land bewerken. Gaandeweg vroegen klanten in de winkel niet alleen naar

bloemen en planten, maar ook om wat hulp in de tuin. Bennie pakte dit op en vond het zo leuk dat hij besloot een hoveniersopleiding te gaan volgen. In de tijd dat hij zijn diploma behaalde, werden tuinen steeds meer een trend: programma’s als *Eigen Huis en Tuin* waren enorm populair. In januari 1992 startte Bennie zijn eigen bedrijf vanuit ons huisadres. In december van datzelfde jaar overleed mijn moeder en ik draaide de bloemenwinkel in mijn eentje. Vijf jaar lang hadden Bennie en ik ieder ons eigen bedrijf. Onze drie kinderen waren nog

klein, dus dat waren drukke tijden. ‘s Nachts om twaalf uur stond ik de tuinplantjes nog water te geven en ‘s morgens moest ik weer vroeg naar de bloemenveiling in Eelde voor mijn winkel. Bennie was overdag aan het werk en naast de klanten in mijn bloemenwinkel kreeg ik ook nog eens klanten van hem aan de telefoon.

Schuldgevoel

Je zit in die *flow* en dan doe je dat allemaal, maar op een gegeven moment is het op, dan is

INTERVIEW

'Je zit in zo'n flow waarin je dat allemaal gewoon doet, maar op een gegeven moment is het op en dan is het niet werkbaar meer'

het gewoon niet werkbaar meer. Ik liep met een schuldgevoel rond: tegenover de kinderen en ook tegenover de bloemenwinkel. We hadden er inmiddels wel personeel bij in de winkel omdat mijn moeder was weggevallen, maar toch. Dan moet je een keuze maken, want beide bedrijven honderd procent goed doen, dat ging niet. We besloten de winkel te sluiten en samen verder te gaan met alleen het hoveniersbedrijf, omdat ik ook plantenkennis had en er veel toekomst zat in het hoveniersbedrijf. Ik deed de boekhouding en haalde ook vaak materialen, zoals hout en stenen, of ik bracht de jongens naar de werkplek. Wanneer de kinderen naar school waren, werkte ik af en toe ook mee in de tuinen van klanten, maar wanneer zij vrij waren, was ik weer thuis.

Makkelijker schuiven

Voor mij voelde het hoveniersbedrijf veel vrijer. Met een winkel ben je iedere dag van half negen tot zes uur geopend; dan moet je altijd wat regelen. Nu, met alleen het hoveniersbedrijf, kon ik makkelijker schuiven als er 's morgens wat bijzonders was. Dan deed ik dat werk 's middags of 's avonds wel. Wij wonen nog op dezelfde plaats en de winkelruimte wilden we eigenlijk inrichten als ruimte waar we ook klanten konden ontvangen, maar door de drukte is het er nooit van gekomen. Het is een braakliggende ruimte in huis gebleven. De kinderen zijn inmiddels volwassen. De oudste van 29 heeft al een kleine, de middelste van 26 is ook uit huis en de jongste van 20 studeert in Dronten aan de hogere landbouwschool.

Fusie met ander hoveniersbedrijf

Bennies bedrijf fuseert dit jaar met Rozenveld Hoveniers uit Gieten en hierbij moeten we beiden ook weer onze draai vinden. Alle werkzaamheden vinden nu plaats vanuit Gieten, dus het personeel en de bus vertrekken niet meer vanuit Gasselternijveen naar de verscheidene werkplekken toe.

Bennie komt van een boerderij en in drukke tijden werkte iedereen gewoon mee. Zo zijn onze kinderen ook opgevoed. Is het druk en heb je tijd, dan help je mee met gras inzaaien of schoffelen. Niet dat ze dat altijd even leuk vonden. Maar wij zeiden: "Het is ook jullie brood." Als ik nu zie hoe onze kinderen zich presenteren, ook in hun banen, dan zie je dat ze uit een ondernemersgezin komen. Ze weten van aanpakken.'

Jan Lamers en Jamy Gorter

Jamy Gorter woont samen met haar vriend Jan Lamers van LaHeij Hoveniers in Groesbeek. Ze leerden elkaar in 2012 kennen bij een concert van Rowwen Hèze. Jan was toen al zo'n anderhalf jaar hovenier. Ze zijn nu zes jaar samen.

'Jan maakt echt lange dagen. 's Morgens rond zeven uur is hij vaak al weg en als hij thuis komt, is het even tien minuten eten, waarna hij 's avonds vaak weer naar klanten toe moet. Toen ik hem pas kende, hadden hij en zijn partner Mike Heijnen het ook al druk. Vooral in de zomer was het natuurlijk

topdrukke. In de winter breekt er meestal een rustiger periode aan. Klussen die nu blijven liggen, schuift Jan door naar de winter. Op zaterdag werkt hij ook altijd en op zondag doet hij 's ochtends vaak de boekhouding. Jan is altijd druk. Ik kan goed alleen zijn, hoor, maar soms vind ik het jammer en denk ik: het zou ook weleens leuk zijn om een dagje samen te hebben. Het is momenteel ook wel topdrukke; straks is het hopelijk weer iets rustiger.

Behoorlijke tuin

Jan komt van een grote boerderij in Groesbeek.

'Soms gaat het weleens door me heen: had hij maar gewoon een baan van negen tot vijf'

Zijn vader wordt een dagje ouder en Jan springt dan vaak bij. Dan moet er iets geboord worden of hij helpt mee als de lammeren geboren worden. Nu moet er weer worden gehooïd en dan helpt hij ook. Jan praat thuis wel over zijn werk, waardoor ik iets meer verstand van planten heb gekregen. Ik kom uit een rijtjeswoning en de tuin daar was maar een paar vierkante meter, niet groot. Nu hebben wij een behoorlijke tuin en die houd ik zelf bij, want daar doet Jan niks aan. Eén keer per week maai ik het gras en haal ik het onkruid weg. Verder hebben we nog een moestuin, waarin we onder andere broccoli, bloemkool, sla, courgettes, tomaten en wortels kweken. Alles onbespoten. Hoe ik de tuin moet onderhouden, dat heb ik allemaal van Jan geleerd. Hij deed me vaak voor hoe ik bepaalde dingen moest doen: dit moet je tot zover kort knippen of iets dergelijks. Nu ben ik er zelf ook veel handiger in.

's Avonds om half elf thuis

Ik werk in de zorg, ik ben verzorgende IG (individuele gezondheidszorg) en draai onregelmatige diensten. Wanneer ik avonddienst heb, schuift Jan vaak bij zijn moeder aan met eten, dus dan hoeft ik niet te koken. Als ik avonddienst heb, ben ik tussendoor voor Jan bezig; dan moet ik bijvoorbeeld ergens planten halen of bepaalde onderdelen. Ik ben vaak wel een dag in de week kwijt aan werk voor Jan. Soms gaat het weleens door me heen: had hij maar gewoon een baan van negen tot vijf. Er zijn van die weken dat hij pas 's avonds om half elf thuiskomt. Dan gaat het door me heen: dat is toch geen leven zo? Voor hem dan, bedoel ik. Ik denk vaak: hoe houd je het vol? Maar Jan heeft toch altijd plezier in zijn werk. Hij vindt het nooit erg om zulke lange dagen te maken. Maar goed, als hij er 's avonds niet is, ben ik zelf ook wel bezig, in huis, in de tuin of ik ga naar een vriendin. Maar als we een verjaardag hebben of zo, dan maakt hij daar wel tijd voor. Het is nou ook weer niet zo dat hij alles opgeeft voor zijn werk.'

7 min. leestijd

INTERVIEW

Nico Sinnige is de vriend van Marjorie Welling, die sinds tien jaar haar eigen hoveniersbedrijf De Tuinvrouw heeft in Koog aan de Zaan.

'Van ons twintigste tot ons dertigste hebben we allebei veel gereisd. Marjorie heeft altijd al groene vingers gehad en terug in Nederland werd ze her en der gevraagd om tuinen te onderhouden. Op een gegeven moment besloot ze de hoveniersopleiding te gaan volgen en daarna begon ze haar eigen bedrijf De Tuinvrouw. Het is eigenlijk heel organisch gegaan; zonder een vast vooropgezet plan aardden we weer in de Nederlandse samenleving. Ik had de mogelijkheid om zelfstandig timmerman te worden en startte mijn bedrijf Timmer aan de Zaan. Zodoende werden we allebei ondernemers en we helpen elkaar met tips en tricks. Ik nam al snel een accountant in de arm voor mijn administratie. Marjorie is veel scherper dan ik wat de administratie betreft en doet vrijwel alles zelf. Maar als ik iets hoorde van mijn accountant over bepaalde voordelen of iets dergelijks, dan vertelde ik dat haar. In haar tuinontwerpen komt soms een zitje voor of een steigertje; dan kan ik ook mijn expertise geven in de vorm van advies, of ik bouw mee. Zo hebben we samen een pergola gebouwd en bankjes voor in tuinen bij klanten. Met mijn eigen bedrijf bouw ik ook huizen voor opdrachtgevers en daar hoort meestal een tuin bij. Dan ontwerpt Marjorie de tuin.

Kwaliteit in plaats van kwantiteit

Verder ondersteunen we elkaar waar mogelijk. Na een rottdag met een vervelende klant kunnen we tegen elkaar zeggen: Nu draaf je teveel door, of: Je bent teveel aan het pleasen, of: Laat het even met rust, slaap er een nachtje over, morgen ziet het er weer anders uit. We kennen beiden het klappen van de zweep. Marjorie heeft haar hovenierswerkzaamheden altijd goed binnen de perken weten te

Nico Sinnige en Marjorie Welling

houden en ook ik probeer niet meer dan veertig uur per week te werken. Ik ben vaak wat vroeger van huis dan Marjorie en zij komt weer wat later thuis dan ik, maar 's avonds eten we altijd samen. En in de weekenden zijn we vrij. Qua werk hebben we hetzelfde idee: je moet goed werk leveren, dus kwaliteit in plaats van alleen maar kwantiteit. Marjorie is heel goed in plannen, dus zaken lopen meestal niet uit en dingen worden niet te laat geleverd. Er kunnen natuurlijk onverwachte dingen gebeuren; soms kan het hard regenen, of het kan voorkomen dat zij net ergens gras heeft aangelegd en dat het heel warm is geworden. Dan kan ze er nog wel even een uurtje heen gaan. Maar het is nooit voorgekomen dat ik haar dan een hele zaterdag niet zie.

Arbeidsvreugde

Dit betekent dat zij weleens klanten heeft moeten teleurstellen, omdat ze niet meer werk wil aannemen. Dit probeert ze dan onder te brengen bij collega's. Of ze zegt: In september bent u de eerste. Dat is echt iets wat ik aan Marjorie bewonder; hoe sneller en eerlijker je tegen mensen bent, hoe efficiënter het is. Dat werkt het beste. Dan heb ik het weer over het begrip kwaliteit versus kwantiteit: wij willen ons werk niet gehaast uitvoeren, maar echt met aandacht, zodat je een zo goed mogelijk resultaat krijgt. Dat levert ook arbeidsvreugde op.

We hebben veel gewandeld in Nederland en Duitsland. Marjorie noemt dan alle namen van de

bloemen en planten. Ik heb altijd erg mijn best gedaan om ze te onthouden en uiteindelijk herken ik wel alle planten, maar de namen weet ik nog steeds niet allemaal. Ik help haar weer met kennis over straatwerk en dingen afhangen. Straatwerk vindt ze niet het leukste werk, maar een goede collega van haar, ook een vrouw, vindt dat wél en dit soort werk legt Marjorie dan vaak bij haar neer.

Extra tuinvrouw

Het gaat goed met haar bedrijf. Het enige waar Marjorie tegenaan loopt, is dat ze steeds vaker nee moet verkopen. Dus ze is naarstig op zoek naar een extra tuinvrouw, die in eerste instantie misschien als stagiaire mee kan, maar met wie ze uiteindelijk wil gaan samenwerken. Dat is belangrijk voor de komende jaren, zodat ze als hovenier kan groeien. In de omgeving zijn er genoeg mannelijke hoveniers die ingeschakeld kunnen worden, maar daarvoor bellen mensen niet naar De Tuinvrouw. Veel van Marjories klanten vinden het juist fijn dat zij een vrouw is. Ze heeft oudere vrouwen als klant die het prettiger vinden om een vrouw over de vloer te krijgen.'

'Ik ben vaak wat vroeger van huis dan Marjorie en zij komt weer wat later thuis dan ik, maar 's avonds eten we altijd samen'

Be social

Scan of ga naar:

www.vakbladdehovenier.nl/artikel.asp?id=7-7702